

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtti
10-12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adódnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hírde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETÉNKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Berndt; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppel Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s. társa hirdetési irodájában.

54. szám.

Brassó, Kedd, május 11-én.

II. évfolyam 1886.

Egy kérdés.

Szűkebb hazarészünknek ma határozottan legfontosabb napikérdése a Romániával kötendő kereskedelmi és vámszerződés. Nem csoda; ettől van függővé téve nagyrészt iparunk, kereskedelmünk, általában pedig közgazdasági helyzetünk. Meg fog-e köttetni, avagy nem, azt most nem tudhatni még. Ha nem köttetik meg, mindkét állam fogja megérezni annak hátrányait; ha pedig megkötetik, áldás lehet ismét mindkettőre nézve.

Bukarestből, hol a tárgyalások tartatnak, a legkülönbözőbb hírek érkeznek. Mindmennyi azonban abban összpontosul, hogy a románok teljesíthetetlen követelésekkel lépnek fel. A napokban már az a hír érkezett, hogy a tárgyalásokat a magyar küldöttek kénytelenek voltak megszakítani. A legutóbbi hír szerint azonban a tárgyalások nem szakítottak meg; csupán egyes pontokra nézve kérték mindkét fél részéről újabb utasítások, a melyek megérkezése után a delegáltak, még akkor is, ha egyes elvi pontozatokra nézve differenciák forognának fenn, bele fognak bocsátkozni az egyes tarifa-tételek tárgyalásába.

Legyen azonban bármint, ma nem erről kívánunk szólni. Csak egy rövidke kis kérdést szándékoznánk intézni Zay Adolf- s szász nemzetiségi képviselőtársaihoz. Az erdélyi országgügyi képviselők pártállásra való tekintet nélkül foglaltak állást a romániai vámszerződés tárgyában.

A képviselő urak felülhelyezkedtek szűkebbi pártérdeken s közösen, egyetértőleg jártak el a dologban. Kormánypárti, mérsékelt ellenzéki s függetlenségi képviselők mind összegyűltek, hogy megbizók legvitálisabb érdekeikért közösen lépjenek sorompóba. Meg is tették a szükséges lépéseket.

Tisztunkhoz képest a legnagyobb figyelemmel kísértük e mozgalmat s annak indítóit. De legnagyobb figyelmünk mellett sem sikerült az értekezletben az erdélyi szász képviselők neveit fölfedeznünk. Ők tehát ebből is szeparatistákus dolgot csináltak.

Az első kérdés, mely itt felmerül: miről volt szó azon értekezleteken? Speciális magyar, avagy általános érdekekről? Feleletül elég, ha a romániai vámszerződésre utalunk. Azt tudja mindenki, hogy ez közös érdeke mindnyájunknak, tekintet nélkül nemzetiségre

és vallásra. Nagy érdeke ez épen az ipart, kereskedelmet és mezőgazdaságot űző szász népnek.

A képviselőház 1885. évi január 15-iki ülésében az erdélyi részek egyik legtekintélyesebb képviselője, Horváth Gyula, szemrehányásokat tett az erdélyi szász képviselőknek, hogy ők semmiképen nem törődnek küldöiknek anyagi fejlődésével közgazdasági haladásával. — Fájdalom, a vád nagyon alapos is volt. Bebizonyította ezt Horváth Gyula; adatokat volt alkalmunk lapunkban akkor szolgáltatni hozzá. Nincs tehát azt miért ismételnünk. De fellépett ezzel szemben Zay Adolf, Brassó város egyik kerületének képviselője, hogy visszautasítsa a vádat s adatokkal igazolja, miként s hol léptek ők sorompóba választóik érdekeiért.

Előttünk Zay ur akkori beszéde. Egy halmoz frázis és szemrehányás, vád, támadás a kormány s különösen a kereskedelmi miniszter ellen. Ézzel vélte ő a szász nép érdekeit védeni s materiális fejlődését előmozdítani.

Mindenesetre nagyon furcsa módja ez a a nép érdekei képviselőének, hogy épen arra támadjunk, a kitől várunk s csak egyedül várhatunk valamit.

A hosszú lére eresztett beszédnek tartalmát ő maga különben így vonta össze: „A mennyire kereskedelmi és ipar-, mondjuk általában közgazdasági érdekekről volt szó e házban és abban érdekelve volt a Királyföld, illetőleg az ország keleti részének ipara és kereskedelme, mindannyiszor ott volt a brassói képviselő, ki kötelességének tartotta képviselni küldői és városai érdekeit. Nem akarom folytatni a bizonyítgatást, méltótságnak megnézni a ház naplóját, meg fogják találni az illetők felszólalásait.”

Ez a magva a beszédnek, melylyel ma ismét foglalkozni nem lehet helyén. Nem is azért idéztük Zay ur szavait. Csak utalni akartunk épen saját szavaival arra, hogy nem elég ám, ha az ember sokat összebeszél: tenni is kell.

Most lett volna alkalmuk a szász képviselőknél is megmutatni, hogy küldöik érdekeit szívélyesen hordozzák. Ők jónak látták ezt nem tenni, s küldöik legfontosabb érdekeivel szemben is exclusiv maguktartása mellett maradni. . . .

Mit bizonyít ez? Szerintünk neur mást,

mint hogy ezek az urak nem bírnak érzékelni a nép érdekei iránt. Ők megválasztatják magukat, csak hogy képviselők legyenek; csak hogy azt, a mit itthon kicsinyben tesznek, ott fönn nagyban tehessenek: szidni a kormányt. Arra ők persze nem gondolnak, de nem is törődnek vele, hogy ezzel aknát ásnak, mely a kormánynak van ugyan szánva, de tényleg s valójában a szász népet fogja felrobbantani, tönkre tenni.

A választóközönségnek napról-napra több alkalm van erről meggyőződni s egyszersmind oka is ezzel az iránynyal és ezekkel az urakkal végképen leszámolni. Lássák be végre, hogy nem jó uton járnak s hogy mint a napokban egy helybeli tekintélyes szász polgártársunk mondá: „a merev ellenzékieskedés nem vezethet jóra.”

Nem bizony! És legkevésbé a szász nép javára.

Nekünk is vannak speciális magyar érdekeink. Meg kell azoknak a szászoknak is lenni. De közgazdasági kérdések nem képezhetnek nemzetiségi érdeket. Miért nem vettek tehát részt a szász képviselők amaz üdvös mozgalomban? . . . A felelet? — Csak kérdés marad. Azok az urak nem szoktak felelni.

Belföld.

A szebeni főispán. Lapunk mult számában jeleztük, hogy Szebenmegye főispáni teendőinek ideiglenes ellátásával a belügyminiszter megyénk főispánját gróf Bethlen András ur Ő méltóságát bizta meg. A józan szász körökben a kormány ezen intézkedése igen jó benyomást tett. És ezen nincs miért csodálkozunk, mert Ő méltósága csakugyan az az ember, ki tapintatával s minden irányu loyálisával, biztosítani tudja a kölcsönös békét s bizonyára hathatós előmozdítója lesz a szászok közeledésének. Az a bizalom, melylyet iránta épen a szász körök is viselnek, remélünk engedi ezt.

A szerződési tárgyalások Romániával — Bukarestből kapott értesülés szerint — nem szakítottak meg; csupán egyes pontokra nézve kérték mindkét fél részéről újabb utasítások, a melyek megérkezése után a delegáltak, még akkor is, ha egyes elvi pontozatokra nézve differenciák forognának fenn, bele fognak bocsátkozni az egyes tarifa-tételek részletes tárgyalásába. Felette érdekes tény az, hogy a mult évben Romániában minden egyes hektoliter szeszre

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Bizalmas levél Magyar Bélától, Szász Mihály barátjához. *)

Régi jó barátom. furcsa dolgot hallok, Széltiben beszélnek, már többé nem titok: Hogy a románokkal szövetségben vagytok, Igaz volna-e ez, ó circumspectusok! Hallgasd meg hát kérlek, mi a véleményem, Ugy a mint én neked nyíltan elbeszélem.

Hogy a szász és román, karöltve járjanak, Egymásért veszélyben, bátran harcoljanak; Ez olyan föltevés, mintha az agarak Járának karöltve, és a jámbor nyulak, De ki is hinné el, hogy ez komoly szándék? Nem az biz a, hanem, szemfényvesztő játék:

Mit az egyik akar, nem akarja a más, Mert egyik a másik iránt erős Tamás; Nektek „Királyföld” kell? Hüh! beh rossz számítás! Felesel a román, merő önámítás! Mit beszélsz szász koma, ilyen régi mondát, Nem eszik a román soha bolond-gombát.

Van egy új vlach-eszme: Dákórománia, A „Szász-Föld” csupán csak: ó-german mánia; Utóbbiról szabad szászoknak álmodnia, Előbbit románoknak kell megalkotnia.

*) A szászok s magyarok közötti jó baráti viszony létesítésének ötletéből veszzük e levelet s a reá vonatkozó választ, melyet már eredetisége kedvéért is adunk. Szerk.

Mig ti ábrándoztok, arról mi rég megholt, Mi megteremtendjük, azt mi soha nem volt.

Lám, mily nagy nálatok, a nézetkülönbség, Él mindakettőtökben, egy hiu reménység; A magyar Alföldből, mikor leszen hegység, Akkor jön létre csak, köztetek az egység. Mert, hogy egyik legyen ur a másik fölött, Arról negyvennyolczban, az óra már ütött.

Igen, feljött akkor a szabadság napja, Tanuskodik erről a történet lapja; Az elnyomott jobbágy, a nép milliója, Arany szabadságot ma vigan dalolja. Ezt a dalt pengeti bájjtasan a hur: Minden ember fölött csak a törvény az ur!

Nemzet s nemzet között, nincsen ma különbség; Átöleli őket a jog-egyenlőség; Abban összpontosul most minden dicsőség: Műveltségben ki leszen az elsőség? Ez a legnémesebb vetélkedés nálunk, Ezzel egymás mellett békében fenállunk.

Kultüregyletünköt ne féljeteek semmit, Ne feszélyezzen az közületek senkit; A magyar nemzet, hidd, csakis a hazafit Keresi magában, s másban az igazit. Szükség vagyon s leszen erre mindörökké, Vájjatok hát velünk egyérműekké.

Mit jelent a „Szász-Föld”, s Dákórománia, Nincsen abban semmi egyéb harmónia;

Mint az, hogy mindkettő autonomia Czimen akar lenni rut hegemonia. Holott ennek nincsen helye ma mi nálunk, Mert van nekünk közös, szabad alkotmányunk.

Moldován Juonnak ezuttal nem irok, Mert nála erősen feszültek a hurok; Heves vérüekkel jobb ha csinján bánok, Mig lecsillapódnak ott is az ábrándok. Szegény, spleen-jéből még ki nem józanult, Pedig sorsa milyen kedvezőre fordult.

Századokig huzta a nehéz rab-igát, El kellett tűrnie a szász-magyar ligát S a helyett, hogy áldná az isten irgalmát Kész veszélyeztetni megnyert szabadságát, Ah, mit mondek, hogy kész? az a józan népség! Visszavonom, hisz ez merő képtelenség!

Ha a román lapok közül egy neháyon, Nem lovagolnának folyvást az armányon; S ha nem rágódnának a magyar kormányon, Béke szele lengne végig az országon. A román nép tudja, mi volt a helyzete, S azt is, az alkotmány mily karba helyezte.

De Mihály barátom, most csak hozzád szólok, Tribuna frigyére, látod nincsen indok; Hagyj fel azért vele, értsd meg jól mit mondok: Izgatókkal frigyben lenni bizony undok! Levelemet ezzel, ime be is zárom, Arra intve téged, fogadd tanácsom.

megállapított 25 frknyi kivételi prémium, már hetek óta nem fizették ki azért, minthogy a román pénzügyminiszter kijelentette, hogy az államköltségvetés ily megterhelhetőség egyes iparok javára továbbra már nem bír el. Ujabb értesítés szerint aligha a tárgyalások eredménytelenül nem fognak megszakítani.

Az országgyűlés munkarendjére vonatkozólag a „P. Lloyd» azt közli, hogy a népfölkelési törvény után a különböző póthiteljavaslatokra kerül a sor s ezek fölött bizonyára hosszasan, e hó második felébe is átnyúló vita fog kifejlődni. Időközben az imént előterjesztett kiegyezési javaslatok a bizottságokban már tárgyalatni fognak. A kormány óhaja, hogy e javaslatok a bizottságokban mind még ez ülés alatt elintézzeszenek s a jelentések is a ház elé kerüljenek, úgy hogy a már szept. 10-én vagy 12-én megnyíló harmadik ülés azonnal a kiegyezési törvényeket vehesse tárgyalás alá.

K ü l f ö l d.

Boszniának osztrák-magyar részéről való annexióját beszélve még az „Ustavnos“, Risztics lapja, hangsúlyozza, hogy nemcsak a többi nagyhatalmak akadályozták ezt meg, de Szerbia is ellene küzdene, mert Boszniát csak Szerbia kaphatja. — A Beogradsko Dnevnik szintén közel állónak mondja a háborút Ausztria-Magyarország és Oroszország közt s azt hiszi, hogy minden Balkán-állam Oroszország oldalán fog állani.

A görög kérdés. A keleti kérdés egy másik oldalról kezd ismét felszínre jutni. Görögország még mindég nem engedett a hatalmak kívánságának. — Legujabb tudósításaink következők:

A hatalmak követői május 7-én mind elutaztak. Az angol követ Maltába, a német követ Konstantinápolyon át Berlinbe megy. A török követ az egész követségi személyzettel el fogja hagyni Athént. Az a hír, hogy a török követ ultimátumot nyújt át, még eddig nem valósult meg. Azt hiszik, hogy az ügyek vezetésével a főtítkárok fognak megbízatni a hivatalos hitelesítés nélkül. Azt hiszik, a főtítkárok fontos nyilatkozatot fognak a kormányfővel közölni a hatalmak és Görögország közti diplomáciai összeköttetés megszakításának következményeit illetőleg. A görög kormány katonai intézkedéseket tesz, melyek tisztán védelmi jellegűek.

Delijannis körlevelet intézett Görögország külföldi képviselőihez, kijelentve, hogy a határon levő török csapatok fenyegető mozdulatai folytán elrendelte a görög csapatok összevonását, esetleges invázió visszaverése végett.

Az „Indépendance» egy magasrangu görög tisztviselő levelét közli, melyben az van mondva, hogy Görögországnak háborút kell kezdenie, különben utolsó órája ütött György király uralkodásának.

A „Nord“, — orosz félhivatalos ujság. — a török-görög háborút elkerülhetlennek tartja. Európa nem tehet egyebet, mint hogy a háborút lokalizálja.

Román lapszemle.

Pentru ce? Miért? Na ez szépen kezd, mondja a t. olvasó. A „Gazeta“ ezen végezte és e lapok szemleirője ezen kezd. Medgyesen történt a lövöldé-

Kifelé, úgy hiszem, épen nem gravitálsz,
Felséges királyunk jogára alatt állsz;
Legokosabb lesz hát, ha e frigyűt elválsz;
S hű maradsz hazádhoz, míg sirodba leszálssz.
Ha ezt követitek: Fidem servabis,
S teljesül elvetek: sapienti satis!

Apróságok.

Jó leány.

— Mamácska, ha én férjhez megyek, akkor te is anyós vagy?

— Igen kis babám.

— Akkor inkább soha sem megyek férjhez!

Jó ajánlás.

— Csakugyan nem hatol a víz ezen az esernyőn keresztül.

— Kérem ezzel akár az eső-csatornába is bujhat, annélkül, hogy megázna.

Félreértett jótékonyság.

Egy jótékonyságról ismeretes hölgy az utca sarkán álló koldusnőnek egy hatost ad, aztán szóba áll vele s tudakolja helyzetét, satb. A majdnem negyed óráig tartó beszélgetés alatt az arra menők nem adnak a koldusnőnek alamizsnát. Ez a beszélgetés végével udvariasan fölszólal:

„Asszonyom, ön negyedóraig tartó beszélgetésért egy hatost ad. Csak nem akarja káromtatni!“

ben, hogy megpróbálták, nem lehetne-e a kék-vörös lobogóval még egy kísérletet tenni. A próba, mint valószínűleg a zsúni-k próbájával is történni fog, rosszul ütött ki, mert az ipsét a medgyesi kir. járásbírósg három napi fogságra és 10 frt pénzbüntetésre ítélte. Erre kérdezi a „Gazeta“, hogy pentru ce? — miért? s ezzel azt hiszi, hogy azt a szegény cseh atyáit a 3 napi elzárástól és 10 frt büntetéspénz lefizetésétől megmentette. Szép dolog az a nagylelkűség!

Hát a csehek miért nem folyamodnak tanácsért a „Gazeta“-hoz? Bezzeg ők itt innen a Lajthán sokat bírnának historizálni az állam nyelvéről. Azaz: meg ne engedjék tul a Lajthán, hogy ott a német nyelv mondassék ki államnyelvül; mert lám Magyarországon a magyar nyelv az államnyelve és erről ők a Len soron sokat tudnának beszélni. Hát arról tudnának-e, hogy Romániában a román nyelv az állam nyelve? Miért? hiszen ez egészen természetes. Talán Chataubriand jegyezte volt meg a törökökről, hogy azok nem laknak Európában, csak tanyáznak itt. Ugyanez illik a mi román lapjainkra is. Ők sem laknak Magyarországon, csak lageroznak itt.

Ha olyat közölhetnek akár bel-, akár külföldi lapokból, a mivel a magyar nemzetet szurkálhatják, rossz hírnevét költhetik: akkor rajta legények! Csak az a nagy szerencsétlenségük, hogy egy idő óta tul a Kárpátokon sem lakhatnak, ott is csak kellemetlen vendégek. Hát tul a Lajthán? Van ott elég nemzetiségi herce-hurcra, nem kérnek még egy nem tudom hányadikat. A helyett, hogy idehaza meghonosulnának, örökös lagerozásra kárhoztatják magukat és szélmalom-harcot folytatnak, állítván, hogy ők velünk nem egyenjogu polgárai a magyar hazának. Hogy milyen esetben fognak magukat egyenjoguaknak tekinteni, ezt máig sem tudjuk.

A csehek küzdelme az egyenjoguságért nagy elvi kérdés lett az egész monarchiára nézve; azért óhajtjuk, hogy az egyenjoguság elvét érvényre juttassák, a mely eddig csak papíron volt innen és tul a Lajthán. — így okosodik a „Gazeta.“ Maga idézi Rieger szavait, melyek szerint még a Kossuth-bankjegyeken is ki volt fejezve az egyenjoguság. Igaz, ki volt fejezve ott is, de mi haszna volt? Kelt-e az akkor is a tulzó nemzetiségeknek? Igen, kellett a magyar birodalom szétdarabolása. Hiszen épen azután keletkeztek. Vojvodina s meg a papiroson Timisiana, Crisiana, Marmatia; ujabban Transylvania s ebben a szebeni Kupcsina, bécsi Rájkszrát, ezalatt Solferino, Szadova. Ime az egala indreptirea kigunyolása! Nem instálunk mi abból az egyenjoguságból, a mely az ezer éves Magyarországot darabokra törné, mint akár a török uralom idejében.

Nem jobb-e most úgy, a mint van? Ime milyen pompásan lehet czimezni a főispánokat ilyen formán: „Pasa,“ sarkantus basa — „inpintenatul pasă“ — irgalmatlan szívű pasa — nemilosulu pasa, a ki el-téteti a tanfelügyelőt, mert nem magyarosított eléggé, elcsapja a községi jegyzőt, mert nem levelez magyarul. Igaz, hogy helyébe román nevez ki, a ki tud magyarul; de ez aztán: „E unu fiu rătașitu, e unu membru ce infectă ază societatea română si chiar periculos nemiului român, dui care-durere s a născutu, azaz: tékozló fiu, olyan tag, mely a román társadalmat megmérteleezi, sőt veszélyes a románságra nézve, melyből — sajnos — született.“

Már én kötve hiszem, hogy a Bach, Schmerling idejében, tehát a hires egyenjoguság fénykorában így irhatott volna a „Gazeta“ egy Bezirksvorsteheréről s egy olyan községi románajku jegyzőről, a ki történetesen németül is tudott volna.

A szebeni „Tribuna“ védelmébe veszi az „Egyet-értés“ ellen a közös hadsereget, „mely ma is az ő fiaikból és testvéreikből áll“, kivéve azokat, kik a sorozás elől Romániába szöknek. A böles „Tribuna“ szerint a magyarok osztrák ellenes (?) tradíciókkal bírnak szerinte mikor a császári sereg a magyar korona országainak felszabadításáért küzdött, Rákóczy, a magyarok nemzeti hőse, hűveivel a „nemzet virágával a törökök táborában volt; még akkor is, midőn Zentánál a törökök mellett harczolt s fel akarta lázítani Erdélyt.“ — Elfelelte az ördögadta „Tribunája,“ hogy Brankován Muntenia vódája is Tökölly mellett harczolt.

Ez a tradíció vitte a „Tribuná“-t a 1848-iki forradalomba, a Garibaldi legióiba s az 1866-beli háboru alatt a Romániában történetekre — Na, a ki így tudja előadni Magyarország történetét, az csak megérdemli, hogy a bukaresti Akademia tagjává válasszassék. Meg is fogják választani minden bizonynyal la Mosu!

Hát odaát a „Tribuna“ közművelődésének természetes központján ama független államban mi az ujság? Care sunt fireseile noastre centre de cultura.

Hát ott nagyon haragszik mai napig az ellenzék Károly királyra Bretianoért. Vilmos császárnak van teljhatalmu Bismarckja, I. Károly is ilyent akar csinálni Bretianóból. De tudja meg I. Károly, hogy ők ezt nem fogják tűrni. Eltűrik bizony azt, mert I. Károly alkotmányos uralkodó s nem tehet arról, hogy az egyesült ellenzék minden nagy dob verése mellett, nem bírja a szabadelvű kormányt megbuktatni. Czenkalji.

A román irredentizmus.

II. J-től.

(Folytatás.)

Szinán basa 200,000-nyi sereggel Oláhországba berontott, Mihály vajda — oláh források szerint — 16,000 (?) főnyi seregével 1595. augusztus 13-án Kalugareni mellett vele megütközött. Győzelemről természetesen szó sem lehetett. A törökök előnyomultak; Mihály vajda a Kárpátok felé vonult vissza, Erdélyből segítséget várandó. A törökök elfoglalták Bukarestet, Tergovistét, Brailát és Oláhországot török tartományyá akarták átalakítani, a midőn Báthory tekintélyes sereggel megjelenván, október 16-án Bukarest visszavétegett, a hátráló török sereg egy része lekasaboltatott, vagy fogságba került és Giurgiu vára elfoglaltatott. A dicsszorosított Báthory visszatért erdélybe.

De ezen győzelmek ára igen magas volt. Oláhország teljesen ellévén pusztítva, városai romban heverték. A végtelen nyomor enyhítése sok gondot okozott Mihály vajdának, ki most egyedül maradt, kitéve Muhamed boszujának, míg Báthory Prágában időzött, a törökök elleni háboru felől értekezendő.

Báthory Zsigmond 1598. ápril 10-én átadta Erdélyt Rudolf császár- és magyar királynak. Junius 9-én Mihály vajda hűséget esküdött; ellenben családja örökösödési joga elismertetett, segélycsapatok és segélypénzek ígérete mellett. Augusztus 20-án Báthory visszatért Erdélybe; Mihály vajda ismét pártjára állott.

1599. márczius 21-én Báthory Zsigmond az Erdély fölötti uralkodást fivérének Báthory András bicornoknak átengedvén, Mihály vajda ápril 14-én ezzel szövetséget kötött oly feltétel mellett, hogy a császártól soha el nem válik és a török háborút folytatni fogja.

Azon gyanu ürügye alatt, mintha Báthory őt a törököknek elárulni akarná, a prágai udvar unszolásból 1599. október 18-án, a nélkül, hogy valaki tudta volna, ki ellen megy, — saját vesztére — 25,000 emberrel nagy gyorsasággal Erdélybe berontott, ott kihirdetvén, miszerint azért jött, hogy az országot a császár szánára megtartsa és a török érzelmű bicornokat elmozdítsa. Október 28-án Nagy-Szeben mellett csatára kerülván, mely egész nap tartott, az Mihály javára eldőlt.

Ezalatt Basta tábornok is megérkezett Erdélybe császári csapatokkal. Mihály Erdély átadását megtagadta és nyíltan követelte az erdélyi helytartóságot, különben — úgy nyilatkozott a császári biztosok előtt, — az országot el nem hagyja.

1600 tavaszán Moldvaország ellen indult, Movila Jeremiást legyőzvén, a bojárok által fejedelemsé kikiáltatott.

Végül Rudolf császár kinevezte erdélyi helytartójának. De Mihály a törökökkel békét kötött, mit Rudolf méltán visszatetszéssel és gyanakodva nézett.

Erre nemsokára Basta nyíltan fellépett Mihály ellen, ki a szeptember 18-án vesztett csata után Oláhországba visszavonulni kényszerült. Moldvából is kiszorítottak csapatai; Zamoiski alatt pedig lengyel csapatok berontottak Oláhországba és Tergovistén Movila Simont a moldvai Jeremiás testvérét, a fejedelmi székbe ültették. Itt már hanyatlani kezdett szerencse csillaga.

Simeon által ismételtén megverve, az országot elhagyta és a császárnál keresett menedéket. A szerencse még egyszer mosolygott neki.

A császár által 1601. márczius 23-án épen akkor fogadtatott, midőn híre érkezett Basta kiszorításának Erdélyből Báthory Zsigmond által és az utóbbi szövetkezéséről a törökökkel. A császár már most nem habozott.

Kinevezték Mihályt Erdély helytartójává, dusan megajándékozták és hadipénzekkel ellátták és Basával együtt, a hadjáratot megindították.

Zsigmond legyőzetvén, Moldvaországba menekült; de Mihály és Basta között, a korábban is fennállott viszály, újból föleledt. Mihály a császárnál azal vádoltatott, hogy a törökökkel konspirál és 1601. augusztus 17-én, 43 éves korában, a tordai táborban megöletett.

A bécsi levéltárakban őrzött állami okmányok és az egykoru Bissellus feljegyzései szerint, akkor, midőn hatalmas gyűpontján állott, egy Dákia királyság Scoală - BCU Cluj-Napoca.

alapítását tervezve, elbizakodottságában Rudolf császáról a Kárpátok és Tisza közti területeket követelte. Ezt állítja dákoromán színezetű Maiorescu J. is s ha ez való, akkor bizonyos, hogy e mértéktelenségének és határtalan nagyravágásának köszönhetette szomorú sorsát.

(Folytatása következik.)

A tulzó szászok toleranciájához.

Lapunk 49. számában fenti czim alatt hozott közleményünknek egyik részére a „Kr. Ztg.” idei 99. számában a napi újdonságok rovatában —y— jegyzéssel czáfolat jelent meg. E czáfolatra a városból távol volt beküldő csak most válaszolhatott és közöljük e választ egész terjedelmében, mint következik:

Az állítottam általam, hogy a Brassóban megalkult bicykle-klub magyar embereket nem vesz tel. Ezen állításomat —y— ur hamisnak nyilvánítja, sőt az egész közleményben borzalmat előidéz, lamentációkat lát és tagadja, hogy magyar ember volt Brassón az első bicyklista, mert az illető szász volt, azonkívül pedig tagadja, hogy „magyar fiú”-nak megtagadtatott a klubba való felvétel, mert azon egy magyar ember, ki belépését bejelenté, tényleg fel is vétetett.

A papir türelmes tisztelt —y— kolléga, de én nem tartok azzal a közmondással, hogy: „szólj igazat s betörök a fejed.” Ime tessék reám hallgatni.

Velocipéd és bicykle között nagy a különbség. Ehhez nem kell kommentár. Az első velocipéden Brassón gyermekek gyakorolták magukat és pedig szász gyermekek, de az első bicyklista magyar ember volt Brassón, még pedig a jelenleg Temesvárt lakó Eisner Hugó.

Erre azt válaszolhatja: Eisner nem volt magyar, hanem zsidó, mert —y— és a „Kr. Ztg.” szerint a zsidó ép úgy „Ungar” mint a szász vagy román, „Magyare” pedig az, kinek őse Árpáddal kezdődik.

Azért nem ismerik önök a „magyarische” állam-eszmét sem. De ezzel már tisztában vagyunk mi, hogy Magyarország nemzetiség tekintetében nincs felosztva magyar, szász, zsidó stb. nemzetiségre, hanem felekezeti szerint van, katolikus, református s zsidó stb. A zsidó mindmennyi magyar, mert legnagyobb részének az anyanyelve a magyar, — mert magyar érzelmű és jó hazafi és csak vallásra nézve zsidó, így nyugodtan felveheti adressenkalendáriumába a zsidókat a „Magyaren” közé. Hogy tehát magyar ember volt az első bicyklista azt e szerint már tudjuk. Ezt hasztalan tagadja —y— collega.

Hogy a klub magyar embereket nem vett fel azt most is határozottan állítom. Ott van L. . . . (B. u.) egy helybeli kereskedő. — Ő magyar és katolikus. Miért nem vétetett fel? Tízennyolcz szavazatból nyolcz szavazat volt a felvétele mellett, 10 nemmel szavazott! Tessék ezt megczáfolni, pedig ez az ur elég tisztességes ember.

F. S. ur, egy a helyi piacon nyílt üzlettel bíró izr. vallású magyar ember, ki szintén nem vétetett fel. A. J. ur egy brassói szász urak által birt. társas-üzletnek egyik főtisztviselője, kinek 4 üzleti kollégája a bicykle-klubnak, ki rég óta működő tagja a szász torna egyesületnek, kitűnő tagja illetékes egyesületnek a filharmonikusok társulatának, az önkéntes tűzoltó egyesületnek, szintén fel nem vétetett, még pedig egyszerűen elvi szempontból. A klub t. i. már A. J. urnak taggá való bejelentése előtt egy magyar ember felvételét megtagadta, mert zsidó. A. J. urnál kivételt akart tenni és fel is vette egy izben. De már a közelebbi perczben élénkebb alakulván a bizottság, vagy ideiglenes alakuló közgyűlés, elvi szempontból megbuktatták ezen embert, ki a klub összes tagjait majdnem gyermekora óta ismeri, velük együtt élt és él ma is a legszebb egyetértésben. Tehát ő, ugy még három magyar ember nem vétetett be a klubba. És miért? mert zsidók és magyarok.

Mondhatom, szép jele az időknek! Ha így kezd a szász ifjuság, akkor szép jövőnek nézünk elébe.

Az elmondottak után kétségtelen minden ember előtt, hogy a kérdéses új egyesület tendenciája és elve nem a jogegyenlőség bázisán nyugszik. Ha tehát igaz is volna az, mit —y— a szerkesztőség felelőssége mellett elmond, hogy nem anti-magyar az egyesület, akkor világos, hogy antiszemita.

Brassóban immár a fiatal szász urak meg akarják honosítani az antisemitizmust. Ez nem válik dicséretére a Culturvolk ifjainak.

Végül még azt vagyok bátor felhozni, hogy igaz, miszerint a bicycle klubnak van egy magyar pártoló tagja, de nem amint —y— ur mondja működő tagja.

Lovagiasnak tartottam volna, ha a t. klub egyszerűen, de határozottan és nyíltan kiteszi vala alapszabályait, hogy „brassói szász antiszemita bicycle-klub.” Ez férfias és őszinte eljárás lett volna. Hogy a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium helybenhagyta volna-e az alapszabályokat ily czimmal, azt nem tudom. A kijavítva felterjesztetteket, melyekből az egyesület tendenciája ki nem tűnik, a nagyméltóságú miniszterium valószínűleg helyben fogja hagyni, mert mi toleránsak vagyunk.

Ennyit szükségesnek tartottam elmondani nyugodtan és tárgyilagosan.

Egy keresztény református.

Küüllőmegyék rovata.

Segesvár, 1886. május 6.

— Rossz időjárás, jó műkedvelő előadás. —

Megváltozott az időjárás, megfordult a természet rendje. Eddig tél után tavasz következett, boru után derű; most pedig tél után tél jön, borura-boru. Kizöldült a mező, a rét és az erdő, az ibolya már elnyilt; de virágzik a cseresznye, barack, alma és szilva, fülemile danol a fák lombja között még április végén s mire a naptár szerint megérkezik májusi vastag hó takarja a földet mindenfelé a merre csak a szem lát.

Azután felolvad a hó, villámlik, menydörög és a menydörgés után nem zápor omlik alá mint ez előtt szokott; hanem újra havazik s megint fehér palást borítja be a virágos mezőt és a fák lombjai, a fülemile fészket. Különös időjárás! Isten büntetése, praedikálja a pap . . . nagy háboru lesz, mondja a nép. Én pedig felülök a pegazusra, hogy vigyen el oda, hol gyönyörű szép tavasz van s nézze csak tisztelt szerkesztő ur, hogy hová vitt.

Menyegzőre készül a lány,
Nász ruhája meg van varva.
... De jön a hír, hogy jegyese
Kiterítve ravatalra.

Oda minden: a szép remény
És a régen várt boldogság.
Beteg a szív, beteg a test . . .
... Gyógyítani nincs orvosság.

Jön a tavasz illatával
Oly kellemes . . . enyhe a lég . . .
Virul a rét . . . erdő . . . mező . . .
De a kis lányt eltemették.

* * *
Megérkezett a fülmile,
A fecske is rakja fészket;
Pacsirta dall' a magasban . . .
Méh szívja a virág mézét.

Barack, cseresznye virágzik,
Gyönyörű szép a gabona.
Bő termés lesz, majd eloszlik
A gazda bánata, gondja.

De szél süvölt és egy éjjel
Tönkre teszen minden reményt,
Hó fedi a mezőt . . . erdőt
A kertet s minden veteményt.

* * *
Felsüt a nap . . . újra enyhe
Az illattal terhelt lég . . .
Zöldül minden . . . de a gazdák
Szép reményét eltemették.

Oda van minden . . . nincs már remény, hogy legyen gyümölcs, legyen gabona. Bánkódunk kellene; de mi itt vagunk. Azt mondja a költő: „sirva vigad a magyar” s mi pedig magyarok vagyunk s ennél fogva jogunk van, hogy mulassunk. A Homokai színtársulatától megvált tehetséges színész s kitűnő rendező Pásztori János felségelésére rendezett folyó hó 6-án egy estélyt a segesvári műkedvelő-társulat, vagy jobban mondva a fillér-estélyek rendező bizottsága. Előadott a „Tündérlak Magyarhonban” című eredeti népszínmű dalokkal és tánczazzal 3 felvonásban. — De erről már jövőre.

R. L.

Színház.

A szombaton bérletszünetben adott „Zsidó kortes,” Lukácsi eredeti énekes népszínműve, jól mulattatta a közönséget. A darab ugyan, mint olyan, igen gyenge és egészen mást ad, mint a czime ígér. A megyei életben oly fontos szerepet játszó kortes-élet érdekes rajzát várnók, e helyett érzélgős minden cselekménytől és motivációtól ment, inkább egymás mellé rakott s így csak látszólagos, külsőleges összeköttetésben levő jelenetek sorát kapjuk. Zilált tartalmának főbb mozzanata a következő: gróf Gácsvály Antal, ki 48-ban a muszkákat hívta országunkba a forradalom elnyomására, 20 évi távollét után visszatér birtokára s kormányparti képviselőnek szándékozik fellépni. A falu plébánosa, saját uradalmának igazgatója, maga a falusi zsidó korcsmáros — mind talpig becsületes emberek s ellenzékiek! — meggyújtják ebbeli törekvéseit. Hogy az e tekintetben kudarcot valló gróf, mellesleg meg találja állítólagos hűbiztosát a színház felelősségét, ki az alatt a plébánosnál szakácsnősködött, azt visszafogadja, valamint fiát is, csak néhány érdeknélküli beszéddel teletömött jelenettel hosszabbítja a színművet. Az e főcselekménnyel kapcsolatban levő mellékeselekmény mint pl. az uradalmi igazgató meglopása saját fia által, ki egyúttal apja második feleségének, tehát mostoha anyjának udvarol, csak ellenszenves hatást gyakorol. — Hogy a darab mégis tetszett, csak is a nagyjában jó előadásnak s különösen a fő szerepek sikerült személyesítésének tulajdonítható. Polgár Gy. ellenállhatlan humorral adta a czimszerepet; játéka, costume-je, zsidó jargon-ja egyaránt dicséretre méltónak mondhatók. Coupletjei is tetszetek, bár az utolsók nem mondhatók szellemtelenségük miatt sikerülteknek. Száli feleségét Szilágyi Etel játszotta, élénkséggel s pergő nyelvteliséggel. Veres kissé monoton temporementuma és keneteljes hangja ezúttal kitűnően illett személyesítendő alakjához (a falusi papot példányszerűleg ábrázolta); azonkívül meg is tanulta szerepét, mit Váradinéről, ki különben elég ügyesen játszott, nem mondhatunk, hacsak kinos fenakadásáért nem akarjuk a sugót okozni. Az uradalmi tisztartó leánya-

nak szerepét talán hajlékonyabb tehetségű színésznőre lehetett volna a 42 tagból álló társaságban bízni, mint a milyen Huber Anna; de tudta legalább szerepét és ez is érdem. Polgárnét eleven játékaért s Váradit, szépen, zamatosan énekelte népdalaikért szintén meg kell említenünk, valamint Veressné, Mezerinét, Szabó Gyulát, Baranyait, Réthyt és az epizodikus, de pompásan adott német inas személyesítéséért, Sziklayt. Örülünk a törekvő társulat érdekében, hogy a színház ez alkalommal helyenként a kényelmetlenségig megtelt.

Vasárnap Szigethi József „Nőemancipáció” című 3 felvonásos bohózatát került előadásra. Vasárnapi darab a szó szoros értelmében és evvel bírálatot is mondtunk a darab sületlenségei felett, bár annak előadását kevésbé frivól módon is el tudjuk képzelni. Az előadás jó volt s a színház egészen megtelt.

Helyi és vidéki hírek.

Időjárás. Valóban furcsa időjárást élünk. A legbolondabb áprilisi idő járja. Előbb hó, azután meleg napsugár, később eső, azután jég s ismét napsugár. Csak egy marad közös — a locs-pocs.

Brassó megye közigazgatási bizottsága tegnap d. e. tartott üléséről tér szűke miatt csak jövő számunkban referálhatunk.

A t. városi tanács szíves figyelmébe ajánljuk a Nagy-utca előtti térszabályozást. Ilyen időben oly élénk forgalmi helyen nem valami kellemes a feltöltött sárban gázolni. E kellemetlenség elfeledtetni a park szépségét.

Hullaszállítás Brassói születésű és több év óta Nagyszebenben lakott, Schuka Krisztina folyó hó 7-én elhalálozván, a tegnapi omnibusz vonattal Brassóba szállítottatott át és itt a családi sírboltba helyeztetett.

Nagy pénztár. A megyei pénztári hivatal gyönyörű nagy pánczélos kasszákat kapott tegnap. Sulya netto 42 mázsa. Érdekes lesz látni, mikor holnap ezt elhúzzák csigásor segélyével a második emeletre.

Nagy hó. Csik-Gyimesről írják nekünk: Folyó hó 4. és 5-én szakadatlanul esett a hó, akár tél közepén; a hó idáig a magaslatokon egy sing, az alacsony helyeken pedig félsínget megüti, ennél fogva a románok Szent-György napja emlékünken marad mint a tek. szerkesztő urnak a „Gazeta” alaptalan rágalmai, ki — mindig magyar hussal szeretne élni... Megjegyzem, hogy f. hó 6-án szánfogatokkal szállítottak a havasból szénát Gyimesbe.

Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél 1886. május hó 11-én tartandó nyilvános polgári ülésben előadatik: A brassói általános nyugdíjintézetnek Kádár Sándor és neje ellen 806 frt 93 kr. iránti pere; Spuderka Juon Dumitrunak Spuderka D. Dumitru elleni kérdés iránti pere; a brassói háziszegények alapjának Batschi György és társai ellen 580. frt iránti pere; Tutsek E. felperesnek Leszel E. alperes ellen 1052. frt 63 kr iránti kereskedelmi pere.

Ingatlanok bírói árverezése. Keresztényfalva község házában 1886. évi május 13-án délelőti 9. órakor özvegy Conta Józsefnének ingatlana 194 frt kikiáltási ár mellett fog elárvereztetni; az árverést bírósági kiküldött Langer Ede végrehajtó fogatosítja. Brassóban a telekkönyvi hivatal helyiségében május hó 17-én d. e. 9. órakor Molnár Balázsnak ingatlana 4378 frt kikiáltási ár mellett elárvereztetnek az árverést bírósági kiküldött Nemes Péter kir. közjegyző fogatosítja. Pütkércz község házában május 20-án d. e. 9. órakor Nyicu Anna és társának ingatlana 182 frt kikiáltási ár mellett; az árverést a hosszufalusi kir. járásbíró fogatosítja. Ugyancsak Pütkércz község házában május 21 d. e. 9. órakor Buzoján György s társának ingatlana 182. frt kikiáltási ár mellett fog elárvereztetni; az árverést a hosszufalusi kir. járásbíró fogatosítja.

Hibajavítás. Lapunk múlt számának „Dalestély” rovatában a szedő s korrektor hibájából értelemzavaró sajtóhibák maradtak, mint felülről a 14-ik sorban eleje helyett elseje, a 26. sorban compositio helyett áll korruptio. Ugyanezen rovatnak alulról 13. sorából kimaradt egy mondat, miáltal az értelem zavartatott meg. Az egész pontnak így kellett volna lenni: „Következett Goethe-nek Veit által zenésített balladája „Der König in Thule.” Munkája méltó a szövegileg gyönyörű költeményhez; zenéje híven simul a tartalomhoz és Gounod ismeretes feldolgozásánál a „Faust”-ban is magasabbra helyezhető. — A zárszámot ismét egy könnyebben érthető s azért a nagy közönségnél hatását el nem tévesztő vegyes kar képzezte.”

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1886. május hó 11-én.

Román papírpénz	à 20 frankos	8.67 vétel	8.68 eladás
ezüstpénz	à 20	8.60	8.65
Napoleon'or (aranypéz)		10.—	10.01
Török lira		11.25	11.27
Orosz imperial		10.26	10.28
Arany		5.88	5.99
Orosz papírrubel		123.1/4	124.3/4

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Van szerencsém a n. é. hölgy-közönségnek jelenteni, hogy a Csergepiacson 306. sz. alatt — Safrano A.-féle házban — fivérem **Platsko Arthur** vezetése mellett

nagy bizományi raktárt tartok a legolcsóbb kalapoktól a legdrágáig

dus választékban; ép így kész ruhákban. Raktáron van nagy választék ruhaszövet-minta, valamint hozzá való dísz is. Ugyanitt elfogadok rendeléseket öltönyök, menyasszonyi szülségletek készítésére.

Fivérem **Platsko Arthur** hosszú évi gyakorlata s jó ízlése, valamint összeköttetésem több nagy, tekintélyes bécsi házzal azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy a n. é. hölgy-közönség minden igényeinek megfelelhetek.

Kiváló tisztelettel
Platsko Mária.

(200) 1—3

Szám 217./1886. tlv.

(190) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, miszerint ügyvéd Mauks Gyula által képviselt **Stoltz Martin** végrehajthatóan **Bross Elisabeth** szül. **Fernengel** és **Bross Georg** végrehajtást szenvedettek elleni 139 frt tőke, ennek 1878. évi augusztus 14-étől járó 8% kamatja, 43 frt 15 kr eddigi és 11 frt 5 kr ezen kérvényért megállapított költségek — a már lefizetett 20 frt levonásával — behajtása iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Nemes községi 236. számú telekjegyzőkönyvben A + 1., 3—9. rendszám a. Bross szül. **Fernengel Elisabetha** tulajdonául fölvetett s 308 frtra becsült ingatlano

nokra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. évi június hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája Nemesen a községi házhoz kitéve-tik. — Kikiáltási ár a bírói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden telekkönyvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás a becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehajtható kivételével — tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez bánatpénzzel letenni, avagy annak a bíróságnál bírói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átsegélytteni.

Medgyes, 1886. márczius 3-án.

A kir. járásbíró, s. m. telekvi hatóság.

Árlejtési hirdetmény.

A bölöni unitárius egyház a tervrajz és költségvetés alapján, valamint a megállapított pontok értelmében árlejtést hirdet tornyának bádoggal fődésére s a tervrajz szerinti kijavításra és vakolásra folyó évi május hó 23-ára az egyház gyűléstermében Bölönben.

Kikiáltási ár 2600 frt. — Zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek a kívánalomnak megfelelnek.

Vállalkozók kötelesek a kikiáltási összeg 10%-át bánatpénzzel lefizetni. Ugy a zárt ajánlatoknak is ezt tartalmazniok kell.

A feltételi pontok, a tervrajz és költségvetés egyházi gondnok **Tana Lajos**nál megtekinthetők.

Bölön, 1886. május hó 2-án.

Tana Lajos.
egyházi gondnok

(187) 3—3

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

(149b)

Kovácsnai és Keresztesy

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal és legdivatosabb női ruhaszövetekkel újonnan ellátott raktárukat, u. m. lyoni selyem, faillek, merwelieuzok, bársonyok, gyapju, beige, crepp, loden és cachmirok minden divatos színben és feketében. Női és férfi öltöny kelmék (posztók), mosó creton satin és toilek a legszebb mintákban. **Benedict Schroll-féle chiffon, shirting** és vásznak minden szélességben. Női és gyermek szalmakalapok és hozzátartozó diszek, u. m. csipke, virág, toll és szalagok; eső- és napernyők, írha, selyem, czernakesztyűk minden ruha színben; továbbá legújabb mintájú csipke- és juttafüggönyök terítők, sofa, futó- és falszőnyegek igen előnyös árakkal.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső- és porköpeny, felsők, mantillok készítésére pontos kiszálgat és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Zsigmond Aron

(178) 2—6

férfisabó,

a ki 9 évig mint szabász működött t. SCHWARZE és BARTHA urak üzletében,

teljesen új szabó-üzletet

nyitott

Brassó, Klastrom-utca 8. sz. a.

Raktáron lesznek a legújabb divatu brünni, angol s franczia szövetek, nemkülönb a brassóiak is.

Kitűnő szabás, gondos munka s olcsó árak által igyekezni fog a nagyérdemű közönség mindennemű igényeit kielégíteni, — csak kéri kegyes pártfogását.

Vidéki megrendelések pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Hirdetés.

Brassómegyében az u. n. hétfalusi erdők id. kezelő bizottságának kerületében egy I. oszt. erdőri állomás 350 frt fizetés, 35 frt lakomás, 30 frt ruhaátalány és 20 úrpénz, méter tövön kiszálgatandó failetménynyel, befőtendő.

Kellékek: feddhefen élet, ép, erős testalkat, jó látó és halló szervezet s az erdőri szakvizsga sikeres letétele.

A szabályszerűen bélyegzett kérvények f. évi május hó 31-éig benyújtandók az erdőkezelő bizottsághoz.

Hosszafalu, 1886. május hó 7.

Szmik Gábor,
előző főerdész.

(192) 1—2

EQUITABLE

életbiztosító társaság New-Yorkban.

Alapított 1850-ben.

Biztosítási egyenlő 1885. decz. 31-én 910 millió frt.

A társulat kimutatott vagyoni állapota 1885. december 31-én 169 millió frt.

Járadék- és kamatbevételek 1885-ben: 42 millió frt.

Minden kötvény három év múlva megtámadhatlanná válik.

Az egész nyereség kizárólag a biztosítottak között osztatik szét, minthogy a társulat alapszabályai szerint a részvények 7%-nál magasabban nem kamatozhatnak.

Magyarországi vezérképviselőség:
Budapest, Andrassy-út 12.

(174) 2—6

Kitüntetések:

A gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
A triezsti 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
A bécsi 1883. é. nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
A torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
A budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNEŠ

FORRÁS

hazánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVIZE

Kitűnő szolálgatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon köröknél kiváló figyelmet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugyesintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack 1.800,000 palack.